

***De zondag voor Pinksteren...
Het verloren geheim***

- * intochtlied ps. 98: 1 en 3
- * stil gebed
votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die de hemelen en de aarde gemaakt heeft, die trouw is en
trouw blijft en
niet laat varen het werk van Zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus, in de
gemeenschap met de Heilige Geest.***

- * lied 477: 1 en 2
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: O.T. Joël 2: 28 - 32
N.T. Hand. 1: 1 -11
- * lied 250: 1, 3, 4 en 5
- * preek n.a.v. Hand. 1: 8a
- * lied 249: 1 – 3
- * geloofsbelijdenis
- * lied 257
- * gebed/voorbede
- * slotlied 456: 1 en 2 **collecte**
- * zegenbede
- * vervolg slotlied 456: 3

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest is en blijve met u allen.***

Liederen uit het Liedboek voor de Kerken

In zijn boek Het onaantastbare constateert wijlen ds. Overduin met zorg (m.i. terecht!) dat wij de christelijke feestdagen vieren "als een snelle afloop der wateren": Kerst heeft iets uitbundigs, Pasen is al minder, Hemelvaart is het wat ondergeschoven kind van de christelijke feestdagen, en Pinksteren maakt verlegen, om over de wederkomst helemaal maar niet te spreken.

Volgende week zondag is het weer zover:
Dan is het weer Pinksteren.
Kunt u er wat mee ?
Zegt het u (nog) wat?

Ik citeer even de apostolische geloofsbelijdenis:
Ik geloof in de Heilige Geest.

Stel u voor, ik zou u nu de microfoon voorhouden en vragen:

wat houdt dat nou helemaal voor u in...

Kunt u met het Pinksterfeest uit de voeten ?

Laat ik de vraag maar heel concreet en heel persoonlijk maken:

WIE IS VOOR U DE HEILIGE GEEST?

Is Hij inderdaad niet, zoals Andrew Murray Hem in relatie tot de gemeente omschrijft:

HET VERLOREN GEHEIM.

Luisteren we nog eens naar de tekst

"...maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt..."

Ik wil twee zaken in de tekst onderstrepen:

KRACHT

en

OVER U KOMT.

Kijken we naar de context.

't Is Hemelvaart "geweest" - ze hebben afscheid genomen van Jezus nadat Hij hen na de opstanding veertig dagen lang was verschenen en in die veertig dagen moet Hij hen **ontzettend** dierbaar zijn geworden omdat Hij, zoals Lucas zegt, hen die veertig dagen lang gesproken heeft "over al wat het Koninkrijk Gods betrof".

Hij heeft veertig dagen lang het woord geopend, verklaard - Hij, die zelf heet het levende woord heet te zijn - Jezus Christus. Met andere woorden:

Wat moet Hij in die dagen reëel voor hen zijn geworden!

De Schrift - geopend - tekende Hem, Zijn Rijk, uit!

Ze zullen zich in die veertig dagen nog meer aan Hem gehecht hebben dan ze al waren.

En dan,

verdwijnt Hij uit hun midden - staande op de olijfberg - de handen zegenend uitgestrekt.

Hij besteedt de troon - waarvan en waarover Hij dus meer dan ooit tevoren gesproken had – goed, geweldig!

Maar nu was Hij er niet meer: "...een wolk ontrok Hem aan hun ogen...".

En laten we eerlijk Zijn,

als er tussen ons en ons Godsbesef/-beleven een wolk schuift, dan is het maar zeer de vraag of wij het gevoel van deze elf op dat moment zouden kunnen hebben delen:

Lucas zegt in Luc. 24: 52 "En zij keerden terug naar Jeruzalem met **GROTE BLIJDSCAP**" en dat na het aanspreken door de "twee mannen in witte klederen": "*Galileese mannen wat staat gij daar en ziet op naar de hemel...*"

Zouden wij niet geroepen hebben:

"Hij is weg! Ongrijpbaar ver weg" - want zo ervaren wij Hem toch het meestal, ondanks Pasen, na Hemelvaart...

Die troon is zo onbereikbaar ver van jouw belevingswereld waarin zoveel vragen zijn, waarin het zo moeilijk kan zijn, waarvan terecht gezegd wordt "tranendal":

Zie ze hier die elf... zij niet!

"...zij keerden terug...met grote blijdschap..."

En toen ze daar in de bovenzaal kwamen, vulde die zich met nog eens zo'n honderd negen mensen... de blijdschap werkte blijkbaar aanstekelijk.

Wat is er hier aan de hand?

En dan kom je bij wat Andrew Murray zoals zonet omschreven noemt:

het verloren geheim.

Misschien was de zaal, waarin nu 120 mensen bijeen waren, dezelfde als waar het laatste avondmaal was gevierd.

Had de, nu verhoogde, Heer hen niet tijdens juist die maaltijd een belofte gedaan?

Een belofte die, zoals uit een grondige studie van Gods Woord blijkt, verbonden is aan Pasen, en door Hem herhaald werd vlak voor Zijn Hemelvaart?

Had Hij hen niet gezegd dat Zijn heengaan "beter voor hen" zou zijn?
"Het is beter voor u dat Ik heenga..."
Kunt u zich daar wat bij voorstellen?

Stel u voor,
een voor u geliefde vertrekt oneindig ver weg (de dood?) en zegt vooraf dan: het is beter voor je...
Wat moet daar beter aan zijn - je was dicht bij elkaar, kon bij elkaar schuilen, elkaar omhelzen... En nu?

Je voelt je verweesd.

Toch had Jezus dat gezegd in Joh. 16 waarin we ondermeer één van de gespreksonderwerpen tegenkomen dat aansluit bij het laatste avondmaal tegenkomen, dat aansluit bij wat Jezus daarover even tevoren gezegd had in Joh. 14, een perikoop waarboven de vertalers schreven: **Jezus belooft de Trooster** – dat is: de Heilige Geest!

Kent u die bijbelgedeelten?

Hebt u dat ooit wel eens goed tot u laten doordringen? Alleen al die zin:

"Ik zal u niet als wezen achter laten".

Het blijkt uit deze woorden in Joh. dat:

door Zijn Hemelvaart de Heilige Geest kon komen - **en hoe!**

Het eerste weten de meesten van ons wel: na Hemelvaart komt Pinksteren, maar het is het **HOE** (dat tegelijk het **WAT** aangeeft) waar velen verlegen mee zijn... het **geheim** van de **GROTE** blijdschap van ondermeer de elf schuilt daarin.

Jezus had de Heilige Geest beloofd, een belofte die, blijkens de boodschap op de eerste Pinksterdag uit de mond van Petrus, voor ieder is - **daarom mogen ook wij met GROTE BLIJDSCAP optrekken naar a.s. zondag...** bent u gespannen voor dat feest? Kent u het als ervaring?

"want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God ertoe roepen zal..."

De belofte die Jezus voor Zijn Hemelvaart, zoals gezegd, herhaalde:

"maar gij zult kracht ontvangen. wanneer de Heilige Geest over u komt..".

Ach wie kent dat lied niet uit het hoofd ook al zingen we het in de kerk nooit en vinden we het oubollig in onze tijd, maar 't is een lied dat maar wat aansluit bij Jezus belofte en dus een werkelijkheid weergeeft - vroeger zong je 't na de kerkdienst bij het harmonium:

"daar zijn een grenzen aan Jezus macht, voor elk die wonderen van Hem verwacht! Ja, wie Hem aanraakt ervaart Zijn kracht. Daar zijn geen grenzen aan Jezus macht".

"Ervaaft Zijn kracht"... ervaaft u het, ,jij? Waar ervaaft je nog iets van God? Waar is Hij merkbaar?

We constateerden toch zo-even al dat Hij wel heel ver weg is sinds Hemelvaart...

Of moeten we eerlijk zeggen (durven we dat?) dat we eigenlijk zover met ons theologiseren zijn gegaan, dat er achter dit alles, de bijbel, God, Jezus, de Heilige Geest, één groot vraagteken is komen staan...

We spreken over Godsverduistering... En om dan toch nog wat van God te ervaren, krijgen, tof zelfs binnen onze kerk, zaken als de New Age een kans -: God in jou – je bent een God in het diepst van je gedachten.

En om nog iets van krachten en wonderen te beleven, waarderen we zelfs op kerkelijk terrein niets minder dan de occulte praktijken van mensen als Jomanda (Reiki etc.).

Niets nieuws allemaal, maar nog steeds even gevaarlijk dit soort valkuilen van de duivel, die zo probeert een substituuat aan te bieden van de slechtste kwaliteit voor alles wat we missen.

Zoals bevers door ingenieuze bouwwerken een sterke rivier haar oorspronkelijke loop weten te ontnemen, zo lukt het de mens door eigen redeneren de rivier van Gods Geest haar oorspronkelijke loop te ontnemen.

De gevolgen, als een beverkolonie door een dam de loop van een rivier ombuigt, zijn soms desastreus. Het door theologiseren Gods kracht indammen brengt uiteindelijk geestelijke hongersnood. Want ik stel u nogmaals de vraag uit het begin: **WIE IS VOOR U DE HEILIGE GEEST?**

"...maar gij zult KRACHT ,ontvangen als de Heilige. Geest OVER U KOMT..."

Weet u wat dat betekent?

Dat het in de vervulling met de Heilige Geest gaat om een **zeer bepaald gebeuren** dat dus **absoluut aan- en nawijsbaar is!**

De uitstorting van de Heilige Geest manifesteert zich in en volgens de bijbel in **kracht** die **over je komt**. Het **overkomt je!** God openbaart zich voelbaar, zichtbaar, en hoorbaar, getuige de eerste Pinksterdag en de ervaringen daarna.

Kortom Hij doet weten er te zijn!

De elf en waarschijnlijk ook de 109 = 120 in dB bovenzaal moeten dat geweten hebben, maar bovenal verwachtend geloofd hebben op grond van Jezus' woord. Er zou een meer komen in de relatie tot hun Heer.

Hij die aanvankelijk bij hen was, zou door de Heilige Geest in hen zijn: **CHRISTUS IN U – de Heilige Geest wordt in de bijbel daarom ook wel genoemd (In Petrus) DE GEEST VAN CHRISTUS - een persoon, de Derde persoon! Nog steeds na Kerst via Pasen, en Hemelvaart: GOD MET ONS en nu ook IN ons.**

Wat is meer:

iemand bij je hebben of iemand woont bij je in.

KRACHT... het Grieks zegt **DUNAMIS** denk aan ons woord "dynamiet".

En hoe bleek het dat te zijn wanneer we het boek van de Heilige Geest - de Handelingen .doorlezen. Om jaloers op te worden. Om naar te verlangen.

De belofte van de Heilige Geest is dus een **geladen** belofte.

Geen wonder dat ze met "grote blijdschap" terugkeerden en er tien dagen wachten in gebed en eendracht voor over hadden.

Wat er toen gebeurde, horen we met Pinksteren weer als geschiedenis uit een ver verleden verhalen, maar zo weinig of niet als een bereikbare actualiteit verkondigd worden. **"... voor u is de belofte..."**.

Voor u die zo ontstellend graag God - want de Heilige Geest is God zelf! - reëel in en door het leven wil ervaren.

Voor u, die zo graag Hem eens in het leven wil horen spreken - antwoord geven op vragen.

Voor u, die zo graag eens de tranen gedroogd wil hebben, getroost wil worden.

Voor u, die zo graag de zekerheid van Zijn liefde wil ervaren tot in je diepste innerlijk.

Voor u, die zo graag de warmte van Zijn liefde helend om zich heen en in zich wil beleven/door-leven.

Voor u, die zo graag de bitterheid en teleurstelling veranderd wil zien in vreugde en hoop.

En weet u wat het geweldige is wat Jezus beloofde?

Dat Hij, de Heilige Geest, er **altijd** zal zijn: **"... Hij blijft bij u en zal in u zijn!"**

"... de Geest der waarheid (en is er een sterkere kracht?!)... Hij zal uit het Mijne nemen en het u verkondigen".

"... voor u is de belofte...".

"... gij zult kracht ontvangen...".

Niet voor niets dat de discipelen vroegen tot op plaatsen waar zelfs het evangelie al was aangenomen:

"hebt gij de Heilige Geest ontvangen toen gij tot het geloof kwaamt?"

Wat zou u antwoorden?

Kunt u getuigen van kracht dis over u gekomen is?

Moet de theologie niet hoognodig worden bijgesteld? Is daarvoor nog de ruimte bij ons? Is er nog ruimte voor de Geest?

Of is Hij te bedreigend, omdat Hij alles van ons vraagt en bovenal onderwerping aan het woord, dat is volgens Jezus: liefde voor God. ("Indien iemand Mij liefheeft, zal Hij Mijn woord bewaren en Mijn

Vader zal Hem liefhebben en Wij zullen tot Hem komen en bij hem wonen".) Golgotha is: Christus voor ons. Pinksteren is: Christus in ons.

*"...om Hem te kennen en de **kracht** van Zijn opstanding..."*

Een *verloren geheim* dat Goddank nog steeds te vinden is. Hoe?

Jezus heeft ook dat verteld bij de maaltijd:

"En als HIJ komt, zal Hij ...overtuigen van zonde..., gerechtigheid en ...oordeel".

Dat wil zeggen Hij appelleert aan het hart (zie Ik sta aan de deur... en Ik klop...): weet u zich een zondaar?

Hebt u dat al eens eerlijk aan God gezegd, beleden: Heer ik weet dat ik een zondaar ben...

En hebt u met Pasen de gerechtigheid gezien? en dat als voor u persoonlijk nodig uitgesproken: en ik heb uw vergeving nodig...

Christen wordt je niet door geboorte in een christelijk gezin, maar door wedergeboorte en dat wordt je als je Jezus als verlosser persoonlijk in je leven hebt toegelaten en Hem erkent als de Christus, de Koning en Heer, God.

Dát alleen is de basis waarop Gods Geest gegeven werd en wordt Het is aan ons...

"... Galileese mannen wat staat gij daar... "

Hoe gaan wij vanhier, op weg naar het Pinksterfeest?

Krijgt Zijn dunamis de kans om de door ons opgeworpen dammen op te blazen?

De bekende prediker A.W. Tozer zei eens:

*"Ik kan me alleen maar verbazen over hoe het kan, dat er christenen zijn die voortleven zonder in het minst **bezorgd** te zijn over het gebrek aan zegeningen en gaven **beloofd** door een liefhebbende Hemelse Vader".*

"En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag... "

Mag die onze kerken weer vullen, te beginnen bij elk hart hier persoonlijk.

Daar zijn geen grenzen aan Jezus macht/kracht voor elk die wonderen van Hem verwacht... laat u aanraken door Hem!

"opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de HEILIGE GEEST, de manifestatie van Hem, Zijn kracht, om Hem recht te kennen: verlichte ogen van het hart, zodat ieder zal weten hoe overweldigend groot Zijn KRACHT is aan ons... die geloven..."

Gerechtigheid - de tegenpool is oordeel.

Wie kiest o verdwaasde voor het leven de dood. JEZUS, GIJ MIJN KRACHT EN LEVEN...

De troon is niet ver voor hét geloof - leg uw hand er op!

Hij verlangt om aan te raken - de Godsverduistering om te zetten in Licht, Zijn licht.

Een gezegend Pinksterfeest

Amen.